

Arrest

nr. 297 158 van 17 november 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese en Ethiopische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 25 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WALDMANN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 1 december 2018 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 9 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 5 augustus 2020 werd verzoekers leeftijd middels een leeftijdsonderzoek uitgevoerd door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie bepaald op 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 25 april 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 april 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 09/07/2020

Uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming vond plaats op 03 januari 2023 gedurende een hele dag (van 9u00 tot 17u50 - afwisselend met uw zus - op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) waar u werd bijgestaan door een tolk die het Amhaars machtig is. Uw advocaat, meester De Wolf, vervangster meester Baudot, was gedurende het gehele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U geeft aan geboren te zijn op 14 hedar 1994 (Ethiopische kalender (EK) >Gregoriaanse kalender (GK): 23.11.2001) in Addis Abeba, Ethiopië en verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten. U bent Tigray van etniciteit en volgt het pinkstergeloof.

Nadat uw ouders Eritrea waren ontvlucht omwille van hun godsdienst, en zich gevestigd hadden in Ethiopië, werd u geboren in Addis Abeba. U groeide op in Piassa, een wijk van de hoofdstad. U liep school in Mercato, ook een wijk in Addis, maar maakte uw 8ste graad niet af omdat u het land verliet.

Toen er in 2018 een vredesakkoord kwam tussen Eritrea en Ethiopië, waren er immers geruchten dat Eritreeërs in Ethiopië zouden gedeporteerd worden naar Eritrea. U en uw zus waren bang dat dit jullie zou overkomen en besloten daarom te vluchten. Uw moeder en een smokkelaar regelden een vals paspoort en een visum voor Frankrijk waarmee u, per vliegtuig, in december 2018 naar België kwam. U probeerde van hier uit naar Engeland te raken maar zonder succes.

U diende bijgevolg in juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties samen met uw zus (zie dossier CGVS (...)).

Ter staving van uw onderzoek legde u een brief voor van het opvanggezin waar u verblijft.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart Ethiopië, het land waar u volgens uw verklaringen sinds uw geboorte verbleven heeft, te hebben verlaten omdat u vreesde gedeporteerd te worden naar uw land van herkomst, Eritrea (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.11, 12, 25). U vreest bij een eventuele terugkeer (naar Eritrea) een gevangenisstraf of gedood te worden omwille van uw godsdienst, het pinkstergeloof (NPO, p. 13, 25).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste, rust er op een verzoeker de verplichting om bij aanvang van de procedure de volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dat er verwacht wordt van de verzoeker dat hij of zij coherente, consistente en waarachtige verklaringen en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot diens identiteit, nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niet tegenstaande dat u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (NPO, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo dient vastgesteld te worden dat u er hoegenaamd niet in slaagt uw Eritrese herkomst en/of nationaliteit aannemelijk te maken. Ook kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij uw voorgehouden minderjarigheid.

Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan internationale bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Eritrese nationaliteit en origine te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Eritrea te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Eritrese nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de Commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werden u meerdere vragen gesteld over uw beweerde achtergrond en herkomst, hierbij steeds rekening houdend met uw profiel (met name dat u nooit in uw land van herkomst heeft verbleven). U slaagde er echter niet in te overtuigen wat uw beweerde Eritrese herkomst betreft. Zo legde u ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot uw situatie als Eritreeër of Eritrese vluchteling in Ethiopië en slaagt u er niet in te overtuigen wat betreft uw banden met uw vermeend land van herkomst. U slaagt er met andere woorden niet in uw beweerde Eritrese herkomst aannemelijk te maken – niet via overtuigende verklaringen, noch via enig (begin van) materieel bewijs zoals (identiteits)documenten.

Zo wordt u tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals gevraagd of u over enige documenten beschikte (in Ethiopië) – aangezien u school heeft gelopen in dit land – waardoor er vanuit gegaan kan worden dat u toch over enige documenten beschikt moet hebben (NPO, p.5). Als antwoord op deze gestelde vraag geeft u aan dat u een kebele kaart voorlegde bij de inschrijving in de school. Deze kaart verkreeg uw moeder in het administratief bureau van de Kebele in Talam, Piassa. U verklaart verder dat deze kaart gegeven werd aan de vluchtelingen van Ethiopië. Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt blijkt echter dat een Kebele identiteitskaart enkel en alleen gegeven wordt aan personen met de Ethiopische nationaliteit en vanaf 18 jarige leeftijd (informatie toegevoegd aan administratief dossier). Wanneer het na depauze nogmaals gaat over de Kebele-ID kaart, verklaart u dat het eigenlijk een vluchtelingenkaart is waarover u beschikte en geen Kebele ID-kaart (NPO, p.17). Dat is op zijn minst opmerkelijk, zeker omdat u uit zichzelf aangaf dat u beschikte over een Kebele ID-kaart zonder dat er hiervoor over gesproken werd. Het is dan ook opvallend dat zowel u als de protection officer voor de pauze meerdere malen spraken over de Kebele ID-card en u zichzelf of de protection officer op geen enkel moment corrigeerde, maar hiermee wachtte tot na de pauze. Echter, zelfs indien het zou gaan om een vluchtelingen ID-kaart, dient er te worden opgemerkt dat vluchtelingenkaarten enkel door de migratie instanties worden uitgegeven in Ethiopië en dat Eritreeërs die een dergelijke kaart of permanente residentiedocumenten wensen, zich bij deze dienst dienen aan te melden (informatie toegevoegd aan administratief dossier). U daarentegen verklaart dat u de documenten kreeg bij de Kebele, zelfs nadat u zichzelf corrigeerde over welke soort documenten het ging, en blijft erbij dat deze verkregen waren bij de lokale administratie (NPO, p.6, 17). Bovendien verklaart u dat iedereen van het gezin geregistreerd was als vluchteling en beschikte over een dergelijke Kebele ID-kaart/Vluchtelingenkaart (NPO, p.5). Uw zus daarentegen verklaarde meerdere malen in het kader van haar persoonlijk onderhoud dat zij, alsook de rest van het gezin, over geen enkel identiteitsdocument beschikte en dus illegaal in het land verbleef. Ook wanneer zij geconfronteerd wordt met uw eerdere verklaringen, blijft uw zus volhouden geen identiteitsdocumenten te hebben bezit tijdens haar verblijf in Ethiopië. Dat er over zo een dergelijk essentieel element van uw leven, uw status als Eritreeër in Ethiopië, verschillende verklaringen worden afgelegd, doet enkel maar de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit of uw leven als Eritrese vluchteling in Ethiopië wankelen.

Bovendien dient er ook te worden opgemerkt dat uw vingerafdrukken overeenkwamen met een politierapport van september 2019 en enkele visumaanvragen voor Frankrijk en Griekenland, op uw naam, waar u aangeeft niet de Eritrese nationaliteit, maar de Ethiopische nationaliteit te bezitten (informatie toegevoegd aan administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt waarom u bij de politie de Ethiopische nationaliteit opgaf, geeft u aan dat u daar geen herinnering meer van heeft (NPO, p.20). Geconfronteerd met deze informatie, geeft u aan dat het uw moeder was die alles regelde en je als Eritreeër misschien geen paspoort kan krijgen in Ethiopië (NPO, p.20). Hierbij dienen twee kanttekeningen te worden gemaakt. Ten eerste geeft u aan dat u helemaal niets afweet hoe of waar de visums verkregen zijn aangezien uw moeder dit allemaal regelde voor u (NPO, p.19). Nochtans dient er te worden opgemerkt dat, indien een persoon een visum wenst aan te vragen, zoals hier het geval is, zij dit in persoon dienen te doen. De persoon dient bovendien zijn vingerafdrukken te laten registreren bij desbetreffende ambassade (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dat uw vingerafdrukken werden gevonden, toont verder aan dat het hier gaat om een effectieve visumaanvraag die bovendien enkel mogelijk is met een geldig paspoort. Het is dan ook opmerkelijk dat u beweert over een vals paspoort te hebben beschikt maar dat de identiteitsgegevens die op uw paspoort en visumaanvragen vermeld staan, zoals uw geboortedatum en uw nationaliteit, niet overeenkomen met uw verklaringen van het persoonlijk onderhoud. In de teruggevonden visumaanvragen staat immers vermeld dat u over de Ethiopische nationaliteit beschikt en dat u uw aanvraag heeft gedaan met een geldig Ethiopisch paspoort waarop uw naam vermeld staat (zoals u die ook heeft meegedeeld aan de Belgische asielinstanties). Het is bovendien opvallend dat u niet eenmaal, maar tot tweemaal toe een visum heet aangevraagd, zowel bij de Griekse als Franse diplomatieke posten in Ethiopië. De teruggevonden informatie rond uw verschillende visumaanvragen schaden bijgevolg verder de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit – net zoals de vaststelling dat u voor de Belgische politiediensten eveneens vermeldde dat u de Ethiopische nationaliteit beschikt.

Vervolgens blijkt doorheen het persoonlijk onderhoud dat u geen tot weinig informatie kan verstrekken waaruit enige affiniteit met Eritrea zou blijken of enige voeling met de situatie van Eritreeërs in Ethiopië in het algemeen. U verklaart nochtans geboren te zijn in Addis Abeba in een gezin waarvan beide ouders de Eritrese nationaliteit bezitten. Echter, essentiële concrete basisinformatie over de beweerde Eritrese herkomst van uw ouders kan u niet geven. Zo is uw antwoord op de eenvoudige vraag waar uw ouders geboren zijn uitermate vaag en slaagt u er niet in deze te specificeren. Het kan als uitermate vreemd beschouwd worden dat u niet weet waar uw ouders geboren zouden zijn of waar ze vandaan zouden komen. Bovendien verklaart u meerdere malen dat u, net zoals uw ouders, tot de 'Tigre' etnie behoort. Wanneer er gepolst wordt naar het verschil tussen 'Tigre' en 'Tigray', valt u uit de lucht en beweert u dat 'Tigre' en 'Tigray' hetzelfde is en uw etnie in het Amhaars 'Tigrayan' is, wat 'Tigray' betekent (NPO, p.10). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt dat de Tigray en Tigre etniciteiten totaal verschillend zijn waarbij de eerste voorkomt in Ethiopië en de laatste in Eritrea. Beide etnische groepen spreken ook een andere taal, met name Tigrinya en Tigre. Dat u deze twee etnieën aan elkaar gelijkstelt, is buitengewoon frappant. Wanneer er gepolst wordt naar uw kennis over de verschillende etniciteiten in uw vermeend land van herkomst, blijkt u bovendien totaal onwetend te zijn (NPO, p.21). U verklaart dit door te wijzen op het feit dat u opgegroeid bent in Ethiopië en u bijgevolg niet leerde over Eritrea. Gevraagd of u dan niet nieuwsgierig was over uw nationaliteit en land van herkomst, geeft u aan dat u nu, in België, probeert te leren over Eritrea via vrienden (NPO, p.21). Bovendien verklaarde uw zus dat zij Tigrinya is, een nog andere etnische groep in Eritrea (NPO dossier CGVS (...), p. 13). Dat u hierover verschillende verklaringen aflegt, keldert verder de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit. Het is immers zeer markant dat iemand die effectief afkomstig zou zijn van Eritrea, zich zou identificeren met een etnische groep die niet eens in Eritrea te situeren valt en bovendien niet het verschil kan maken tussen Tigrinya, Tigre en Tigray.

Opmerkelijk is ook dat u over weinig voeling beschikt met het Tigrinya, de taal eigen aan de Tigrinya en Tigray etniciteit. Hoewel uw ouders tegen elkaar en tegen uw zus Tigrinya zouden hebben gesproken, spraken zij Amhaars tegen u. U verklaart dit door te wijzen op het feit dat u omringd was door de Amhaarse taal tijdens uw kindertijd en het daarom gemakkelijker was voor uw ouders om in het Amhaars met u te communiceren. Hierdoor zou u maar over een gebrekkige kennis beschikken van het Tigrinya en zou u zich niet in deze taal kunnen uitdrukken. Nochtans zouden uw ouders tegen uw zus wel in het Tigrinya hebben gesproken, en verklaarde u dat u ook naar Eri-TV keek in het Tigrinya waardoor uw kennis van de taal toch groter zou moeten zijn dan dagelijkse begroetingen. Het kan bijgevolg als opmerkelijk beschouwd worden dat u weinig tot geen notie heeft van de Tigrinya taal – de beweerde moedertaal van uw ouders.

Hoewel er rekening dient te worden gehouden met het feit dat u geboren bent in Addis Abeba, groeide u wel op met Eritrese ouders en keek u naar de Eritrese nationale zender zodat u over verschillende mogelijkheden beschikte om bekend te raken met de Eritrese cultuur en samenleving. Uw algemene kennis van uw land van herkomst blijkt echter ondermaats. Zo verklaart u dat de onafhankelijkheid van Eritrea in 1994 plaatsvond en heeft u geen weet wat de protection officer bedoelt met het referendum voor de onafhankelijkheid (NPO, p.15, 23). Ook de manier waarop u de Onafhankelijkheidsdag vierde is eerder beperkt: traditioneel brood en koffie maken (NPO, p.15). Verder kent u ook geen andere Eritrese feestdagen en geeft toe dat u enkel de Ethiopische feestdagen kent (NPO, p.15). Hoewel u beknopt kan antwoorden wat een martelaar is in Eritrea, weet u niet wanneer martelarendag – tevens een heel belangrijke feestdag naast de onafhankelijkheidsdag - valt (NPO, p.15). Dat u wel over deze beperkte theoretische kennis van deze martelaren zou beschikken, maar nooit opgemerkt zou hebben dat ook een specifieke feestdag aan hen wordt gewijd, is opmerkelijk. Vervolgens slaagt u er niet in om, buiten het Tigrinya, de andere officiële landstalen van Eritrea op te sommen (NPO, p.22). U kent u geen enkele Eritrese artiest of sporter en wanneer u enkele termen gegeven worden, die eigen zijn aan Eritrea en de Eritrese maatschappij, lukt het u amper om deze correct te verklaren (NPO, p.22). Uw verklaringen dat u daadwerkelijk naar de Eritrese TV gekeken zou hebben, overtuigen evenmin. U kent de naam van het kanaal "Eri-TV" en verklaart dat het Tigrinya de gesproken taal was van het kanaal. De website van Eri-TV vermeldt echter dat ze uitzenden in vier talen: Tigrinya, Tigre, Arabisch en Engels (informatie toegevoegd aan administratief dossier). Gevraagd welke programma's u dan keek op het kanaal, antwoordt u ook hier vaag met "ik weet het niet meer, maar ik hoorde het nieuws en er was ook een kinderprogramma" (NPO, p.22).

Hoewel er – gezien het feit dat u niet in Eritrea bent opgegroeid -geen uitgebreide kennis van de geografie van dit land van u verwacht mag worden, mag er minstens wel verwacht worden dat u een aantal basiszaken kent zoals bijvoorbeeld de geboorteplaats van uw ouders, maar ook enkele typische gebruiken en feestdagen. Het gegeven dat u niet opgegroeide in Eritrea kan immers niet volstaan om alle hierboven opgenomen vaststellingen te ontkrachten en vergoelijken aangezien u niet enkel een beperkte en deels foutieve kennis over Eritrea vertoonde, maar u ook volstrekt onaannemelijke verklaringen aflegde over uw identiteitsdocumenten.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde profiel van een in Ethiopië verblijvende Eritreeër, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en de door u aangehaalde nood aan bescherming ten aanzien van Eritrea en Ethiopië die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. De problemen die u zou gekend hebben in Ethiopië alsook uw vrees ten aanzien van Eritrea, vloeien volgens uw verklaringen rechtstreeks voort uit uw beweerde Eritrese nationaliteit of herkomst.

Uit bovenstaande vaststelling blijkt in ieder geval dat u in geen geval uw beweerde Eritrese nationaliteit of herkomst aannemelijk weet te maken – niet door overtuigende verklaringen, noch door enige documenten of ander materieel bewijs. Zo blijkt doorheen uw verklaringen dat u hoegenaamd geen affiniteit heeft met de Eritrese cultuur en maatschappij. Zo spreekt u geen Tigrinya, de beweerde taal van uw ouders, haalt u verschillende Ethiopische en Eritrese etnische groepen door elkaar, bent u niet op de hoogte van belangrijke Eritrese feestdagen, kan u niets vertellen over de herkomst van uw ouders en legt u tot slot inconsistente en onaannemelijke verklaringen af over identiteitsdocumenten waarover u en uw familie beschikt zouden hebben in Ethiopië. Daarnaast vroegen u en uw zus tot twee maal toe een visum aan voor respectievelijk Griekenland en Frankrijk met een Ethiopisch paspoort op uw naam en op naam van uw zus.

Niet enkel op vlak van uw nationaliteit legde u weinig overtuigende verklaringen af. Ook kon u op geen enkel moment tijdens uw persoonlijk onderhoud duidelijkheid scheppen over uw feitelijke geboortedatum en leeftijd. Wanneer u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt wat uw geboortedatum is, antwoordt u de 14de dag van Hedar 1994 (EK>GK: 23 november 2001). Gevraagd hoe het komt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) 2004 opgaf als geboortjaar, antwoordt u dat u 1994 bedoelt in de Ethiopische kalender. Aangezien 14 Hedar 1994 overeenkomt met 23 november 2001 in Gregoriaanse kalender en niet 2004(GK), wordt dezelfde vraag nogmaals gesteld. Ditmaal verklaart u de discrepantie door te zeggen dat u wel effectief geboren bent in 2004(GK) en 18 à 19jaar oud bent momenteel (NPO, p.4). Een reden geven waarom u dan daarvoor tot tweemaal toe bevestigde dat u geboren bent in 1994 (EK) doet u niet. Verder wordt u gewezen op de contradictie met het verhaal van uw zus, die verklaart gevlucht te zijn uit Eritrea in 2002(GK) samen met uw ouders (NPO 2014570, p. 4). Indien u geboren zou zijn in 1994 (EK), zoals u zelf aangeeft, zou u immers moeten geboren zijn in Eritrea, niet in Ethiopië. U ontwijkt deze vaststelling echter door te wijzen op uw actieve deelname in de Belgische samenleving en blijft volhouden maar 19 jaar te zijn (NPO, p.27).

Bovendien blijkt uit meerdere documenten, uw meerdere visumhits alsook uw arrestatie door de Belgische politie in 2019 (GK), dat u voor deze instanties telkens 2001(GK) opgaf als geboortedatum. Geconfronteerd hiermee, blijft u volhouden dat uw echte leeftijd 19 jaar is en dat u wel zeker geboren bent in het jaar 1994 volgens de Ethiopische kalender (NPO, p.26). Bij de afsluiting van het persoonlijk onderhoud wilt u verder graag nog toevoegen dat het de politie was die 2001(GK) heeft neergeschreven als geboortjaar omdat zij volgens u niet geloofden dat u minderjarig was. Nochtans verklaarde u even ervoor dat u geen herinnering had van wat u precies had gezegd (NPO, p.20). Wanneer u bovendien gewezen wordt op de vaststelling dat uzelf ook 2001 (GK) heeft opgegeven tijdens het interview, verklaart u dat u problemen heeft met wiskunde en nummers (NPO, p.28).

Tot slot diende u een leeftijdsonderzoek te ondergaan bij de DVZ waaruit bleek dat u ouder was dan 18 jaar op het moment dat het onderzoek plaatsvond waarbij 1999 als geschatte geboortjaar werd genomen, met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie administratief dossier). U zou bijgevolg kunnen geboren zijn tussen 1997 en 2001, het jaar dat u zelf meerdere malen tijdens het persoonlijk onderhoud opgaf als geboortjaar. Tot slot werd uw profiel teruggevonden op de website Model Management waarin u zelf aangeeft dat u 22 jaar bent, wat zou overeenkomen met 2001(GK) als geboortedatum. Deze veelvuldige aanwijzingen doen vermoeden dat u wel degelijk geboren bent in 2001(GK) en dus niet 19 jaar bent zoals u zo halsstarrig aanhoudt. Bovendien ondermijnt u deze stelling ook zelf meerdere malen door te verklaren geboren te zijn in 1994(EK).

Vervolgens geeft u aan dat u niet naar uw vermeend land van herkomst kan terugkeren omwille van uw religie. U geeft aan dat u tot de pinksterbeweging behoort, net zoals uw ouders. Zo verklaart u dat het omwille van hun godsdienst was, dat uw ouders Eritrea ontvlucht hebben om zo aan vervolging te ontkomen. Gevraagd om dit wat meer uit te leggen, blijft u echter uitermate vaag. U verklaart dat ze u niet hebben verteld wat ze hebben meegemaakt in Eritrea waardoor ze het land hebben moeten ontvluchten, maar dat elke pinkstergelovige vervolgd wordt in Eritrea (NPO, p.23). U kan echter niet antwoorden wanneer er u gevraagd wordt sinds wanneer deze geloofsovertuiging verboden werd of de redenering hierachter (NPO, p.23). U geeft aan dat het verbod er kwam omdat de religie anders is dan de christen-orthodoxe leer. U kwam dit te weten omdat u het opzocht op het internet en het vroeg aan mensen hier (NPO, p. 24). Opvallend is dat u blijkbaar niet vroeg aan uw eigen ouders naar de context waarom jullie nu in Ethiopië gehuisvest waren. Zo weet u bijvoorbeeld niet of uw ouders ooit gearresteerd zijn door de Eritrese overheid. In ieder geval wordt uw pinkstergeloof op zich niet in twijfel getrokken – wel uw beweerde land van nationaliteit of herkomst – waar het pinkstergeloof inderdaad verboden is. In Ethiopië echter is dit hoegenaamd niet het geval.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, uw leeftijd en verblijfssituatie in Ethiopië, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u werkelijk Ethiopië verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, leeftijd en werkelijke verblijfssituatie in Ethiopië, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Ter staving van uw onderzoek legde u een brief van uw opvanggezin voor. Deze brief heeft echter geen betrekking tot uw asielrelaas en de reden waarom u een verzoek om internationale bescherming indiende en heeft bijgevolg geen invloed op bovenstaande conclusie.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie COI Focus “ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba” van 10 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten

slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-Handvest;
- Artikelen 48 tot 48/6 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.

Verzoeker licht inzake de vluchtelingenstatus toe als volgt:

“Verzoeker ervaart sinds het begin van de procedure een zeer hevige angst tot deportatie en werd veelvuldig verkeerdelijk aangeraden.

Dit bracht hem tot het verklaren van sommige onvolledige informatie tijdens het CGVS-verhoor.

Echter, in het kader van huidig beroep wenst hij in volledige eerlijkheid verder te gaan en te bewijzen dat hij haar verplichting tot medewerking ten volle aangaat en uitvoert.

Verzoeker benadrukt dat hij de Eritrese nationaliteit heeft, conform aan wat hij eerder verklaarde. Zijn vader heeft immers de Eritrese nationaliteit, wat werd aangetoond door middel van het neerleggen van zijn identiteitskaart, waardoor deze nationaliteit aan de kinderen automatisch werd overgedragen.

Verzoeker heeft echter ook een tweede nationaliteit, nl. de Ethiopische nationaliteit.

In huidig dossier is er dus sprake van de dubbele nationaliteit, waardoor verzoeker inderdaad de informatie die hij reeds aanbracht in het kader van haar asielprocedure vervolledigt (aangezien wat hij tot nu toe verklaarde niet verkeerd was) maar wat impliceert dat Eritrea relevant blijft in de analyse.

Kortom,

a. Eritrese nationaliteit

Verzoeker heeft de Eritrese nationaliteit via zijn vader.

Vanzelfsprekend is zijn kennis van Eritrea onbestaand. Hoewel hij er de nationaliteit van heeft verworven via zijn vader, heeft hij er immers nooit geleefd. Hij werd geboren in Addis Abeba, wat hij steeds heeft verklaard (p. 4 GV).

Bijgevolg zijn zijn antwoorden betreffende Eritrea beperkt (hoewel hij het toch over de onafhankelijkheidsdag heeft die hij met zijn gezin vierde, p. 15 GV, een Eritrees tv-zender alsook de currency vermeldt, p. 22 GV, en de martelarendag bespreekt p. 23 GV) Het is ook logisch dat hij geen Tigrinya kon praten aangezien hij duidelijk zei dat hij Tigrinya begreep maar telkens in Amhaars antwoordde (p. 11 GV).

Zoals zijn zus aangeeft wenste verzoeker ook geen moeilijkheden te creëren voor de Ethiopische gemeenschap en over Eritrea vragen te stellen. Immers, het aansnijden van het onderwerp rond Eritrea is gevaarlijk en wordt afgeraden, om geen ongewenst gedrag uit te lokken van de Ethiopische bevolking.

Het gezin was erop gericht om simpelweg 'te functioneren' in een systeem en gemeenschap dat minder erg was dan het thuisland Eritrea.

Dit wordt duidelijk tijdens het verhoor:

[citaat notities persoonlijk onderhoud, p. 12]

Bovendien had verzoeker, toen hij jong was, geen kennis van wat er allemaal bij kwam kijken als Eritress gezin. Zijn ouders vertelden hem niet hoe moeilijk het was om een administratief statuut te verwerven, wat de discriminatie juist inhield, enz.

Verzoeker heeft verder geen baat bij het liegen over de geboorteplaats van zijn ouders. Hij is eerlijk over het feit dat hij dit, althans betreffende zijn vader, niet wist (p. 9 GV). Verzoeker weet immers ook niet wanneer zijn zus geboren is (p. 11 GV). Uiteindelijk is dit van weinig belang, aangezien de Eritrese nationaliteit van de vader vaststaat en bewezen wordt.

De Eritrese origine van verzoeker lijkt echter niet op zich in twijfel getrokken te worden door verwerende partij : verzoeker heeft de identiteitsdocumenten neergelegd van zijn Eritrese vader wiens nationaliteit dus automatisch wordt overgedragen

Hoe dan ook werd de afkomst van verzoeker onvoldoende onderzocht door de verwerende partij ondanks het feit dat het de vaststelling van de origine die hier determinerend is.

Niet enkel in de ogen van de Ethiopische autoriteiten, maar ook op basis van de Eritrese wetgeving heeft verzoeker de Eritrese nationaliteit

De "Eritrean Nationality Proclamation (No. 21/1992)" stelt inderdaad dat : "2.1. Any person born to a father or a mother of Eritrean origin in Eritrea or abroad is an Eritrean national by birth" 1 .

(Vrije vertaling : Elke persoon die is geboren uit een vader of een moeder van Eritrese afkomst in Eritrea of in het buitenland, is een Eritrese staatsburger door geboorte).

Verzoeker heeft echter de identiteitskaart van zijn vader neergelegd waaruit blijkt dat deze de Eritrese nationaliteit heeft, zodat ook verzoeker, op basis van de "Eritrean Nationality Proclamation" de Eritrese nationaliteit heeft.

b. Ethiopische nationaliteit

De moeder van verzoeker is van Ethiopische nationaliteit en afkomstig uit de Tigray-regio, waardoor verzoeker eveneens over die nationaliteit beschikt.

2. Vrees

a. Dubbele nationaliteit, 'mixed parentage' en de facto staatloosheid

Verzoeker heeft in theorie beide nationaliteiten, zowel van Ethiopië als Eritrea, zoals uiteengezet in bovenstaande paragrafen.

Echter in de praktijk is dit aspect een reëel vraagstuk.

De nationaliteiten in theorie zijn niet altijd effectief.

Het statuut van dubbele nationaliteit is onduidelijk in de wettelijke teksten en zorgt voor problemen.

De informatie over dit zeer specifieke en ingewikkeld onderwerp is gebrekkig en onvolledig:

[citaat Thomas Louise, Refugees And Asylum Seekers From Mixed EritreanEthiopian Families In Cairo 'The son of a snake is a snake', June 2006, <https://documents.aucegypt.edu/Docs/GAPP/Mixedfamilies.pdf>]

Na opzoekingswerk kunnen volgende bronnen geraadpleegd worden met betrekking tot welke nationaliteit men effectief heeft bij mixed parentage, zoals verzoeker, maar ook wat het risico tot staatloosheid is.

[citaat Thomas Louise, Refugees And Asylum Seekers From Mixed EritreanEthiopian Families In Cairo 'The son of a snake is a snake', June 2006, <https://documents.aucegypt.edu/Docs/GAPP/Mixedfamilies.pdf>]

Want feitelijke staatloosheid is inderdaad het epineuze gevolg van de dubbele nationaliteitsproblematiek:

[citaat Thomas Louise, Refugees And Asylum Seekers From Mixed EritreanEthiopian Families In Cairo 'The son of a snake is a snake', June 2006, <https://documents.aucegypt.edu/Docs/GAPP/Mixedfamilies.pdf>]

In feite hebben broer en zus een verschillend probleem omwille van hun geboortestad.

[citaat Thomas Louise, Refugees And Asylum Seekers From Mixed EritreanEthiopian Families In Cairo 'The son of a snake is a snake', June 2006, <https://documents.aucegypt.edu/Docs/GAPP/Mixedfamilies.pdf>]

Op basis van bovenstaande elementen staat het in ieder geval vast dat

- *verwerende partij onvoldoende de nationaliteitsvraag heeft geanalyseerd, deze heeft gelinkt met de ingewikkelde historiek van beide landen Ethiopië en Eritrea alsook de spanningen en veranderende wetteksten voor beide landen omtrent de 'citizenship' en nationaliteiten van hun burgers.*

- Verzoekende partij een reële vrees handhaaft op basis van de dubbele nationaliteit, enerzijds, de feitelijke staatloosheid en anderzijds de specifieke vrezen ten aanzien van elk land van nationaliteit (zie verder)

Het nieuwe element van Ethiopische nationaliteit doet bijgevolg de vraag tot internationale bescherming in geen geval teniet.

Volgende bronnen bevestigen de verklaringen van verzoekers volgens dewelke zij een vervolging ondergaan door hun Eritrese nationaliteit, ook al beschikken ze over de Ethiopische nationaliteit.

[citaat Katherine Southwick, Ethiopia-Eritrea: statelessness and state succession, https://citizenshiprightsafrika.org/wp-content/uploads/2016/05/Southwick_FMR15-17.pdf.]

Voor de CGVS geldt echter de verplichting om de vrees tot terugkeer te evalueren op basis van elk land van de nationaliteit, waardoor in huidig geval de vrees op basis van de twee landen dient te worden geëvalueerd.

b. Eritrea

Verzoeker koestert ook een vrees ten aanzien van Ethiopië.

De vrees ten aanzien van Eritrea vanwege verzoekende partij betreft enerzijds de algemene veiligheidssituatie die dramatisch is.

Anderzijds vreest verzoeker te worden opgeroepen om de militaire dienst uit te voeren in Eritrea. Hij is inderdaad 22 jaar oud waardoor hij het ideale profiel bekleedt om opgeroepen te worden, naar het front te moeten trekken en mogelijks de dood tegemoet gaat.

c. Ethiopië

Verzoeker koestert ook een vrees ten aanzien van Ethiopië.

Verzoeker vreesde duidelijk de deportatie vanwege haar Eritrese afkomst en dit sinds de laatste regering aan de macht was.

Zoals hij uitvoerig verklaarde tijdens het verhoor zijn de levensomstandigheden voor Eritreërs in Ethiopië onrustwekkend omdat de afkomst een impact heeft op de toegang tot de basisdiensten zoals voeding, onderwijs, werk, woning,...

Dit wordt ook duidelijk in het "Rapport de la Commission internationale d'experts en droits de l'homme sur l'Ethiopie van de Human Rights Council :

[citaat Report of the International Commission of Human Rights Experts on Ethiopia, Human Rights Council, 19.09.2022, <https://www.ohchr.org/en/statements-and-speeches/2022/09/internationalcommission-human-rights-experts-ethiopia-united>]

Zo vertelt verzoeker dat zijn vader stierf van kanker op zijn 8 jaar. Hiervoor ervoer hij immens veel moeilijkheden om werk te vinden omwille van zijn nationaliteit

De mogelijkheden om een legaal statuut te verwerven in Ethiopië voor het gezin zodat de Eritrese afkomst zou worden gewist was allesbehalve evident.

Verzoekende partij vervolledigt dit door aan te geven dat er een verschil is tussen de praktijk ter plaatse en de officiële bronnen waartoe verwerende partij toegang heeft. Hoewel duidelijke procedures worden beschreven in rapporten, verklaart verzoeker dat dit in werkelijkheid veel minder vanzelfsprekend is. Ten eerste wordt hierover ter plaatse niet gecommuniceerd aangezien Eritreërs hun afkomst proberen te verbergen of tenminste weg te denken en ten tweede is de realiteit van de infrastructuur en het beschreven systeem ter plaatse mogelijks veel minder efficiënt dan wat wordt aangegeven in officiële bronnen.

Ten derde stelt men zich ook de vraag over het effectief uitvoeren en toepassen van de bestaande wetgeving (bv. omtrent de nationaliteit of verblijfsvergunning).

Men voegt hieraan toe dat verzoeker uiteraard jong was en niet verantwoordelijk was voor het nemen van maatregelen voor het administratief statuut van het gezin. Hij had hier indertijd geen besef van.

Hieruit volgt dat het gezin van verzoekende partij hierover niet geïnformeerd werd en er hierover niet werd gepraat om problemen te vermijden. Dit neemt mee dat er niet werd rondgevraagd om de informatie omtrent eventuele procedures te achterhalen. Bovendien had het gezin duidelijk angsten over de gevolgen van enige concrete stappen in verband met hun administratief statuut.

Men benadrukt dat waar verzoeker toegang kreeg tot bepaalde zaken in Ethiopië, is dit enkel en alleen dankzij het vertonen van haar Ethiopische identiteitsdocumenten en het verstoppert van haar Eritrese afkomst. Hiervoor werd geregeld iets betaald om een positieve beslissing of ontvangst aan te moedigen.

Dit was ook het geval voor de visumaanvragen die niet worden betwist door verzoekende partij.

Echter hij benadrukt dat deze enkel werden bereikt door het gebruiken van Ethiopische documenten en het betalen van een zekere som geld. De visa werden dus frauduleus verkregen, door middel van een smokkelaar die over de nodige contacten beschikte.

Verzoeker volhardt dan ook in het feit dat ze niet over alle informatie beschikte (bv. de landen waarvoor een visum werd aangevraagd).

Een dossier met visumaanvragen kan dan ook geen uitsluitend bewijs inhouden over de exacte identiteit, nationaliteit en context van een persoon, vooral indien deze frauduleus werd opgesteld en mogelijks verkeerde informatie bevat.

Verzoeker houdt eraan hier eerlijk over te zijn.

Ondanks de dubbele nationaliteit is de enige afkomst van Eritrea voldoende om discriminatie te veroorzaken.

Zo lezen wij in het rapport van Human Rights Watch van januari 2003 (stuk 3)2 :

[citaat Human Rights Watch, "The horn of Africa War : Mass expulsions and the nationality issue (June 1998 – April 2002)", <https://www.hrw.org/sites/default/files/reports/ethioerit0103.pdf>; p. 5]

De Eritrese origine van verzoekster staat bijgevolg centraal in de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming, aangezien niet enkel Eritrese staatsburgers maar ook Ethiopische staatsburgers (weldegelijk van Eritrese origine) gedeporteerd werden en dus hun Ethiopische nationaliteit verloren hebben door hun deportatie.

Hierbij komt het feit dat het hele gezin het Pinkstergeloof handhaaft, wat helemaal niet getolereerd wordt in Ethiopië en een bijkomende bron van discriminatie. Het geloof van verzoekende partij wordt niet in twijfel gebracht.

Zelfs de moeder van verzoekende partij ervoer problemen omwille van haar afkomst. Ondanks haar Eritrese nationaliteit is zij ook afkomstig uit de Tigray-zone die het onderwerp van vele controverses uitmaakt en waarvan de bevolking dus niet de unanimiteit heeft.

De moeder van verzoekende partij diende dus uiteindelijk het land ook te ontvluchten en is op dit moment in Soedan.

De vlucht van de moeder van verzoekende partij, die nochtans van Ethiopische nationaliteit is, is onrustwekkend en bevestigt de vrees van verzoekster, ook al beschikt zij over beide nationaliteiten.

Wanneer Doctor Abby aan de acht kwam in Ethiopië begon het gezin meer en meer te horen over de deportatie van Eitree's naar Eritrea. Aangezien zij niet alleen de Ethiopische nationaliteit hadden maar ook de Eritrese nationaliteit, en hun Eritrese afkomst gekend was, vreesden zij ook voor hunzelf de deportatie, vooral omdat de moeder van verzoekende partij afkomstig was uit Tigray, zone die het onderwerp van vele controverses inhield."

Verzoeker houdt verder een theoretisch betoog over de samenwerkingsplicht.

Verder meent verzoeker dat hij het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend en licht theoretisch toe.

In ondergeschikte orde zet verzoeker uiteen dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker kan niet worden teruggestuurd naar Eritrea, noch naar Ethiopië, zonder grondige analyse van zijn concrete situatie. Hij heeft geen plaats waar hij zich redelijkerwijs kan vestigen, zonder het risico te lopen dat zijn grondrechten, en in het bijzonder artikel 3 van het EVRM, geschonden zouden worden.

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift "*Human Rights Watch, "The horn of Africa War : Mass expulsions and the nationality issue (June 1998 – April 2002)", <https://www.hrw.org/sites/default/files/reports/ethioerit0103.pdf>."*

2.1.2. Op 15 juni 2023 legde de commissaris-generaal een verweernota neer waarin hij van oordeel is dat het verzoekschrift van verzoeker geen gegrond middel bevat. Hierbij werden de volgende stukken gevoegd:

- "Stuk 1 Notities persoonlijk onderhoud G.M.F.
- Stuk 2: Informatie verwerven nationaliteit".

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende Eritrese nationaliteit en herkomst daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zijn documenten (i), zijn visumaanvragen zijn bewering niet ondersteunen (ii), hij gebrekkige verklaringen aflegde omtrent Eritreeërs in Ethiopië (iii), hij geen duidelijk beeld schept over zijn werkelijke leeftijd (iv) en zijn geloof geenszins aanleiding kan geven tot enige vervolging op basis van zijn nationaliteit (v).

Verzoeker, die niet over de nodige (identiteits)documenten beschikt, slaagde tijdens het persoonlijk onderhoud er niet in om zijn beweerde Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. Hij kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkningen in het verzoekschrift en het negeren van de motieven van de bestreden beslissing.

Vooreerst stelt verzoeker dat hij, vanwege angst voor deportatie, op aanraden van anderen onvolledige verklaringen aflegde. Verzoeker preciseert echter niet welke verklaringen dit juist zouden betreffen. Evenwel merkt de Raad op dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt, en 'vrees' geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn verblijf of asielrelaas te debiteren. Verzoeker is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke dan wel onvolledige verklaringen niet toedekken, gezien hij zowel bij aanvang van de procedure als tijdens het persoonlijke onderhoud meermaals uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht te waarheid te vertellen. Dat verzoeker aldus plots stelt willens en wetens informatie te hebben achtergehouden, is nefast voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Voorts volhardt verzoeker in de bewering dat hij wel degelijk over de Eritrese nationaliteit beschikt. Hij zou deze hebben verkregen via zijn vader. Gelet op het feit dat hij nooit in Eritrea heeft gewoond, is verzoekers kennis beperkt. Met zulks betoog gaat verzoeker voorbij aan de bestreden beslissing waarin terecht wordt gesteld dat verzoeker opgroeide in een Eritrees gezin en keek naar de Eritrese nationale televisie. Aldus kan er van verzoeker worden verwacht dat hij bepaalde basiskennis op een coherente wijze kan uiteenzetten, *quod non*. Verzoeker kan verder ook niet worden gevolgd waar hij meent dat zijn gebrek aan kennis van de geboorteplaats van zijn ouders niet relevant is, daar dit elementaire kennis betreft over verzoekers eigen gezin betreft. Verzoeker betoogt dat het te gevaarlijk was om te praten over hun thuisland daar ze geen ongewenst gedrag wilden opwekken van de lokale Ethiopiërs, doch laat na om enige landeninformatie aan te voeren waaruit blijkt dat het weldegelijk gevaarlijk was om over Eritrea te praten in Addis Abeba, waardoor dit niet meer dan een blote bewering blijft. Verder ziet de Raad niet in welk gevaar verzoeker en zijn gezin zouden lopen door in de privésfeer van hun gezin over Eritrea, hun thuisland, te praten. Deze vrees wordt trouwens sterk gelouterd door de vaststelling dat verzoeker klaarblijkelijk wel Eritrese televisie kon kijken met zijn gezin, hetgeen allerminst getuigt van een vrees om Eritrese onderwerpen aan te snijden in de privésfeer.

Waar verzoeker nog verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud omtrent zijn kennis van Eritrea, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing reeds genoegzaam motiveert dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen beweerde land van herkomst. Het louter herhalen van zijn verklaringen hieromtrent maakt geen dienstig verweer uit.

Verzoeker stelt verder dat er niet van hem kan worden verwacht dat hij enige kennis had van de administratie die benodigd was. De Raad merkt op dat er van verzoeker, die als 19-jarige Ethiopië verliet, toch enigszins coherente verklaringen kunnen worden verwacht omtrent de identiteitsdocumenten die hij bezat in Ethiopië. Verzoekers tegenstrijdige, wisselende verklaringen omtrent deze documenten zijn geenszins verschoonbaar door op algemene wijze te verwijzen naar zijn jeugdige leeftijd. In zoverre verzoeker betoogt dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing zich baseert niet strookt met de werkelijkheid, merkt de Raad op dat men geen afbreuk kan doen aan de op objectieve informatie gebaseerde motieven van de bestreden beslissing door louter te poneren dat deze informatie niet overeenstemt met de realiteit zonder het aanbrengen van bewijs tot het tegendeel.

Vervolgens wijst verzoeker op het neerleggen van de identiteitskaart van zijn vader, hetgeen tot bewijs zou strekken van diens Eritrese nationaliteit. De Raad merkt echter op dat uit de landeninformatie toegevoegd aan de verweernota van de commissaris-generaal blijkt dat kinderen uit een gemengd huwelijk, bijvoorbeeld Ethiopisch-Eritrees, recht hebben op de Ethiopische nationaliteit. Nu verzoeker zelf verklaart dat zijn moeder weldegelijk de Ethiopische nationaliteit heeft en verzoeker in zijn verzoekschrift ook zelf verklaart de Ethiopische nationaliteit te hebben, is de Eritrese nationaliteit uitgesloten. De Raad verwijst hierbij naar de door verzoeker neergelegde landeninformatie waaruit volgt dat men maar over één

enkele nationaliteit kan beschikken (T. Louise, *Refugees and Asylum Seekers From Mixed Eritrean-Ethiopian Families In Cairo* 'The son of a snake is a snake', p. 18). De Raad merkt ter volledigheid nog op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op de gebrekkige en bovendien leugenachtige verklaringen aangaande de achtergrond van zijn ouders, verzoeker verklaarde immers voordien dat zijn moeder Eritrees was, is dit *in casu* niet het geval.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker nog dat hij toegang had tot bepaalde Ethiopische diensten, dit omwille van zijn Ethiopische documenten. Verzoeker stelde tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij nooit over Ethiopische documenten beschikte, doch enkel over een vluchtelingenkaart (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17). Zulke tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeker. De Raad merkt hierbij nog op dat verzoeker bij aanvang van het verzoekschrift stelde dat hij voorheen onvolledige en gebrekkige verklaringen heeft afgelegd, zonder echter te preciseren welke hij zou bedoelen of zou trachten te remediëren in zijn verzoekschrift. Het is niet aan de Raad om te speculeren of verzoekers tegenstrijdige verklaringen in zijn verzoekschrift dan wel een nieuwgevonden eerlijkheid betreffen dan wel verder getuigen van het bedrieglijke karakter van verzoekers verklaringen.

Aangaande de visumaanvragen stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij de benodigde documenten via een smokkelaar verkreeg en deze aldus niet kunnen dienen tot bewijs van zijn exacte identiteit. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker pas in zijn verzoekschrift betoogt dat hij deze documenten verkreeg via een smokkelaar, doch voordien stelde hierover geen enkel idee te hebben. Bovendien betreft dit een blote bewering van verzoeker. De Raad ziet ook niet in waarom verzoeker hiertoe een smokkelaar zou moeten inschakelen. Verzoeker verklaart immers in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk over de Ethiopische nationaliteit beschikt vanwege zijn moeder, waardoor hij dus op legale manier een Ethiopisch paspoort had moeten kunnen verschaffen. Verzoekers verklaringen op dit punt overtuigen dan ook allerminst.

Verzoeker betoogt verder in zijn verzoekschrift dat de bestreden beslissing *in se* niet twijfelt aan zijn Eritrese origine. Dit is een grove miskenning van de bestreden beslissing waarin expliciet wordt gesteld dat verzoeker zijn vermeende Eritrese herkomst én nationaliteit geenszins weet aannemelijk te maken. De bestreden beslissing maakt terecht op van het geheel der vaststellingen dat verzoeker hoogstwaarschijnlijk over de Ethiopische nationaliteit beschikt.

Nu verzoeker in zijn verzoekschrift erkent dat zijn moeder, en hijzelf, over de Ethiopische nationaliteit beschikken en uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dat verzoeker niet over de Eritrese nationaliteit beschikt, noch vanuit Eritrea afkomstig zou zijn, dient zijn vrees louter tegenover Ethiopië te worden beoordeeld. Bijgevolg is verzoekers betoog aangaande de dubbele nationaliteit dan ook niet dienstig. Verzoeker stelt immers dat zijn gemengde Eritrese-Ethiopische achtergrond zou kunnen leiden tot een mogelijke juridische staatsloosheid en verwijst hierbij naar landeninformatie. Gelet op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers Eritrese herkomst en thans vaststaat dat verzoeker de Ethiopische nationaliteit heeft, dit wordt immers door hijzelf aangegeven, kan niet worden ingezien dat verzoeker enige vorm van staatsloosheid zou ervaren.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ageert over zijn vrees tegenover Eritrea, herhaalt de Raad dat zijn vrees louter tegenover Ethiopië dient te worden beoordeeld. Aldus is verzoekers betoog omtrent Eritrea niet dienstig.

Aangaande zijn vrees tegenover Ethiopië stelt verzoeker dat hij meerdere zaken vreest vanwege zijn Eritrese herkomst. Zo zou verzoeker deportatie vrezen alsook discriminatie. Deze vrezen steunen echter telkens op de vermeende Eritrese herkomst van verzoeker. Zoals reeds uitvoerig werd geconstateerd, kan er aan deze herkomst geen enkel geloof worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in enige problematiek die zou volgen uit zijn vermeende Eritrese herkomst.

Verzoeker verwijst verder nog naar zijn geloofsbelijdenis. Het Pinkstergeloof zou immers niet worden getolereerd in Ethiopië. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat er geen bewijs voorhanden is dat het Pinkstergeloof in Ethiopië wordt vervolgd. De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift ook geen enkele informatie neerlegt waaruit blijkt dat de Pinkstergemeenschap in Ethiopië wordt vervolgd.

Tot slot stelt verzoeker dat zijn moeder het land moest verlaten vanwege haar Tigray-etniciteit, ook al is ze Ethiopisch. Verzoeker betoogt dat de opkomst van "Doctor Abby" dit genooddaakte en verbindt dit aan zijn Eritrese herkomst die mogelijks zou leiden tot deportatie.

Er kan niet worden ingezien hoe de deportatie van Eritreeërs, waartoe verzoeker niet behoort, is verbonden is aan de Tigray-etniciteit van de moeder van verzoeker, die de Ethiopische nationaliteit heeft.

Uit het loutere feit dat verzoeker bepaalde vragen niet werd gesteld kan bovendien niet worden afgeleid dat de adjunct-commissaris niet heeft voldaan aan zijn samenwerkingsplicht. Dit gegeven doet immers geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn identiteit en herkomst niet aannemelijk kan maken.

Waar verzoeker betoogt dat hij het voordeel van de twijfel moet genieten, merkt de Raad op dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten moet weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet. De Raad merkt hierbij ter volledigheid op dat van verzoeker niet kan worden opgemerkt dat deze een oprechte inspanning heeft geleverd om diens verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken, daar tegenstrijdigheden en lacunes het geheel van zijn verklaringen doorlopen. Tot op vandaag legt verzoeker geen dienstige identiteitsdocumenten voor.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat deze dient te worden beoordeeld ten opzichte van Ethiopië, meer bepaald Addis Abeba waar verzoeker woonachtig was. De Raad verwijst hiervoor integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie COI Focus “ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba” van 10 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf, blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP